ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1958

Vyhlásené: 15.05.1958 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

24

Vyhláška ministra zahraničných vecí

z 12. marca 1958

o Konzulárnej zmluve medzi Československou republikou a Nemeckou demokratickou republikou

Dňa 24. mája 1957 bola v Berlíne dojednaná Konzulárna zmluva medzi Československou republikou a Nemeckou demokratickou republikou.

Národné zhromaždenie prejavilo s Konzulárnou zmluvou súhlas 31. októbra 1957 a prezident republiky ju ratifikoval 7. februára 1958. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 18. februára 1958.

Podľa svojho článku 24 Konzulárna zmluva nadobudla účinnosť 18. februára 1958.

České znenie Konzulárnej zmluvy sa vyhlasuje v Prílohe Zbierky zákonov.*)

David v. r.

KONZULÁRNA ZMLUVA medzi Československou republikou a Nemeckou demokratickou republikou

Prezident Československej republiky a prezident Nemeckej demokratickej republiky, prajúc si prehĺbiť vzťahy medzi obidvoma štátmi aj v oblasti konzulárnych stykov, sa rozhodli uzavrieť túto Zmluvu.

Za tým účelom vymenovali za svojich splnomocnencov:

prezident Československej republiky:

ministra zahraničných vecí

Václava Davida,

prezident Nemeckej demokratickej republiky:

námestníka predsedu ministerskej rady a ministra zahraničných vecí

dr. Lothara Bolza,

ktorí, vymenivší si svoje plnomocenstvá a zhľadavší ich v poriadku a náležitej forme, sa dohodli takto:

I. Vysielanie konzulov

Článok 1

Zmluvné strany sa zaväzujú, že budú na svojom štátnom území vzájomne povoľovať zriaďovanie generálnych konzulátov, konzulátov, vicekonzulátov a konzulárnych agentúr (ďalej len „konzuláty“) a vysielanie generálnych konzulov, konzulov, vicekonzulov a konzulárnych agentov (ďalej len „konzulovia“). Pred vymenovaním konzulov požiada vysielajúci štát štát prijímajúci o súhlas s ich osobou a ich konzulárnym obvodom.

Článok 2

(1) Konzulovia sa ujmú svojej činnosti po vymenovaní vysielajúcim štátom a po udelení exekvátur prijímajúcim štátom. V konzulskom patente sa musí vyznačiť ich konzulárny obvod.

(2) Orgány prijímajúceho štátu budú konzulom a ich konzulárnym spolupracovníkom poskytovať pri ich činnosti všestrannú potrebnú pomoc.

Článok 3

(1) Činnosť konzulov sa končí ich odvolaním, odňatím exekvátur alebo úmrtím.

(2) Pri úmrtí, odvolaní, prechodnej neprítomnosti alebo pri inej prekážke brániacej konzulovi v činnosti smie vykonávať konzulovo úradné oprávnenie jeho zástupca, ak bola predtým jeho úradná vlastnosť oznámená kompetentnému orgánu prijímajúceho štátu. Zástupca, ktorý bol poverený prechodným vedením konzulátu, požíva všetky práva, výsady a výhody poskytnuté touto Zmluvou konzulovi.

Článok 4

Sídla konzulátov, počty ich zamestnancov a konzulárne obvody budú určené dohodou Zmluvných strán.

II. Práva, výsady a výhody konzulov

Článok 5

(1) Prijímajúci štát zaručuje konzulom a ich konzulárnym spolupracovníkom nerušený výkon ich služobnej činnosti.

(2) Úradné miestnosti konzulátov sú nedotknuteľné. V úradných miestnostiach, ako i v bytoch konzulov nebudú vykonávať orgány prijímajúceho štátu bez súhlasu konzula žiadne donucovacie opatrenia.

(3) Konzulárne archívy sú v každom prípade nedotknuteľné. Súkromné listiny nesmú byť uschované v konzulárnom archíve.

(4) Úradná korešpondencia je nedotknuteľná a nepodlieha žiadnej cenzúre. To isté platí pre telegramy, telefónne hovory a ďalekopisy.

(5) Konzulovia majú pri písomnom styku s orgánmi vysielajúceho štátu právo šifry a môžu používať diplomatických kurierov.

Článok 6

Konzulom je dovolené označiť úradnú budovu znakom vysielajúceho štátu a nápisom s označením ich úradu. Na úradnej budove a na svojom obytnom dome smú vyvesovať vlajku vysielajúceho štátu a pripevňovať ju na služobných vozidlách.

Článok 7

Konzulovia a ich konzulárni spolupracovníci nepodliehajú, pokiaľ ide o ich služobnú činnosť, právomoci prijímajúceho štátu.

Článok 8

Konzulovia a ich konzulárni spolupracovníci sú povinní o všetkých záležitostiach, ktoré nie sú predmetom ich služobnej činnosti, vydávať svedectvá pred orgánmi prijímajúceho štátu. Ak sa nebudú môcť ustanoviť, budú vyslúchnutí v svojom byte alebo vydajú svoju výpoveď písomne.

Článok 9

(1) Konzulovia a všetci spolupracovníci, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu, sú na základe vzájomnosti oslobodení od všetkých služobných plnení osobných a vecných vyplývajúcich zo správnych predpisov, ako aj od priamych daní.

(2) Pozemky a budovy sú oslobodené od všetkých vecných služobných plnení vyplývajúcich zo správnych predpisov na základe vzájomnosti len vtedy, ak ich používajú konzulovia a ich konzulárni spolupracovníci ako úradné alebo obytné miestnosti.

(3) Konzulom a ich konzulárnym spolupracovníkom sa poskytuje pri dovoze predmetov osobnej a služobnej potreby oslobodenie od cla do výšky dohodnutého ročného limitu.

Článok 10

Ustanovenia článkov 5 až 9 platia primerane pre manželky konzulov a ich maloleté deti žijúce s nimi v spoločnej domácnosti.

III. Úradné oprávnenie konzulov

Článok 11

(1) Konzulovia hája v súlade s medzinárodným právom a medzinárodnými zvyklosťami práva a záujmy vysielajúceho štátu, ako i jeho občanov a právnických osôb.

(2) Konzulovia sa môžu pri výkone svojich úradných oprávnení obracať na štátne orgány v svojom konzulárnom obvode; môžu sa u nich ohradzovať proti porušeniu práv a záujmov vysielajúceho štátu, jeho občanov a právnických osôb.

Článok 12

Konzulovia majú právo registrovať občanov vysielajúceho štátu, ktorí sa trvale alebo dočasne zdržujú v ich konzulárnom obvode. Predpisy zmluvných strán o ohlasovacej povinnosti zostávajú nedotknuté.

Článok 13

(1) Konzulovia majú právo vydávať občanom vysielajúceho štátu pasy.

(2) Konzulovia udeľujú občanom vysielajúceho štátu, cudzím štátnym príslušníkom, ako i osobám bez štátnej príslušnosti víza potrebné na vstup do vysielajúceho štátu alebo na výstup z neho.

Článok 14

Konzulovia prijímajú žiadosti o udelenie štátneho občianstva vysielajúceho štátu.

Článok 15

Konzulovia majú právo vykonávať na konzulátoch, vo svojich bytoch, v bytoch občanov vysielajúceho štátu, ako aj na lodiach plávajúcich pod jeho vlajkou alebo lietadlách nesúcich jeho výsostné označenie, tieto úkony:

1. spisovať alebo overovať vyjadrenia občanov vysielajúceho štátu;
2. spisovať, overovať a uschovávať závety alebo jednostranné vyjadrenia občanov vysielajúceho štátu, ako i prijímať do úschovy ich písomnosti;
3. spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch medzi občanmi vysielajúceho štátu, dokiaľ tieto právne úkony nie sú v rozpore so zákonmi prijímajúceho štátu. Konzul nesmie spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch o zriadení alebo scudzení práv k budovám a pozemkom, ktoré sú na území prijímajúceho štátu;
4. spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch medzi občanmi vysielajúceho štátu a občanmi prijímajúceho štátu, ak sa tieto právne úkony týkajú výlučne záujmov na území vysielajúceho štátu alebo záležitostí, ktoré na území tohto štátu majú byť vykonané, a ak tieto právne úkony nie sú v rozpore so zákonmi vysielajúceho štátu a prijímajúceho štátu;
5. overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu na písomnostiach každého druhu; legalizovať písomnosti, ktoré pochádzajú od orgánov alebo úradných osôb vysielajúceho štátu alebo prijímajúceho štátu, ako i od súkromných osôb, a odpisy týchto písomností overovať;
6. overovať preklady písomností, ktoré pochádzajú od orgánov alebo úradných osôb vysielajúceho štátu alebo prijímajúceho štátu, ako i od súkromných osôb;
7. prijímať do úschovy peniaze a cenné predmety občanov vysielajúceho štátu; príslušné právne predpisy prijímajúceho štátu zostávajú nedotknuté;
8. iné úkony, ktorými ich poverí vysielajúci štát, pokiaľ nie sú v rozpore so zákonmi prijímajúceho štátu.

Článok 16

Konzulovia môžu ustanovovať poručníkov a opatrovníkov pre občanov vysielajúceho štátu a vykonávať nad nimi v týchto prípadoch dohľad. Ak sa dozvedia konzulovia, že majetok občana vysielajúceho štátu je bezo správy, môžu preň ustanoviť opatrovníka.

Článok 17

Pre činnosť konzulov v dedičských veciach občanov vysielajúceho štátu platia ustanovenia Zmluvy medzi Československou republikou a Nemeckou demokratickou republikou o právnych stykoch v občianskych, rodinných a trestných veciach z 11. septembra 1956.

Článok 18

(1) Pred konzulmi a na to splnomocnenými konzulárnymi spolupracovníkmi možno uzavierať podľa práva vysielajúceho štátu manželstvo, ak sú oba snúbenci občanmi vysielajúceho štátu.

(2) O uzavretí manželstva upovedomí konzul kompetentný orgán prijímajúceho štátu.

Článok 19

(1) Konzulovia majú právo osvedčovať podľa predpisov vysielajúceho štátu narodenia a úmrtia občanov vysielajúceho štátu.

(2) O narodeniach a úmrtiach upovedomí konzul kompetentný orgán prijímajúceho štátu.

Článok 20

(1) Konzulovia sú oprávnení poskytovať lodiam vysielajúceho štátu akúkoľvek možnú pomoc. Najmä môžu vstupovať do styku s posádkou a cestujúcimi, preskúmavať lodné listiny a vyhotovovať zápisnice o náklade a o účele cesty alebo o zvláštnych udalostiach.

(2) Ak hodlajú orgány prijímajúceho štátu vykonať na obchodných lodiach vysielajúceho štátu donucovacie opatrenia, musí byť o tom konzul vopred upovedomený. Pri vykonaní týchto opatrení môže byť prítomný. To neplatí pre colné, pasové a zdravotnícke kontroly lode, členov posádky alebo cestujúcich.

(3) Pri katastrofách alebo haváriách lodí vysielajúceho štátu sú konzulovia oprávnení robiť opatrenia na poskytnutie pomoci postihnutým členom posádky a cestujúcim lode, na zabezpečenie nákladov a na opravu lode alebo sa ich dožadovať.

(4) Ustanovenia iných dohôd o poskytnutí pomoci pri lodných katastrofách alebo haváriách zostávajú týmto článkom nedotknuté.

Článok 21

(1) Konzulovia sú oprávnení poskytovať lietadlám vysielajúceho štátu akúkoľvek možnú pomoc. Najmä môžu v prípade núdzového pristátia podporovať členov posádky a cestujúcich pri styku s kompetentnými orgánmi a robiť vhodné opatrenia pre pokračovanie v ceste.

(2) Pri katastrofách alebo nehodách lietadiel vysielajúceho štátu sú konzulovia oprávnení robiť opatrenia na poskytnutie pomoci postihnutým členom posádky a cestujúcim lietadla, na zabezpečenie nákladov a na opravu lietadla alebo sa ich dožadovať.

(3) Ustanovenia iných dohôd o poskytovaní pomoci pri leteckých katastrofách alebo nehodách zostávajú týmto článkom nedotknuté.

IV. Záverečné ustanovenia

Článok 22

Ustanovenia tejto Zmluvy o úradných oprávneniach konzulov platia primerane aj pre pracovníkov diplomatických misií, ktorí boli poverení výkonom konzulárnej činnosti. Priamy styk s orgánmi prijímajúceho štátu sa upraví vzájomnou dohodou ministerstiev zahraničných vecí Zmluvných strán.

Článok 23

Táto Zmluva sa uzaviera na dobu päť rokov. Zmluva zostane platná vždy ďalších päť rokov, ak neprejaví jedna zo Zmluvných strán 6 mesiacov pred uplynutím takejto lehoty svoje prianie Zmluvu vypovedať.

Článok 24

Táto Zmluva vyžaduje ratifikáciu. Nadobudne účinnosť dňom výmeny ratifikačných listín, ktorá sa vykoná v Prahe.

Vyhotovené v Berlíne 24. mája 1957 vo dvoch prvopisoch, každá v českom a nemeckom jazyku, pričom obe znenia sú rovnako platné.

Za prezidenta

Československej republiky

V. David v. r.

Za prezidenta

Nemeckej demokratickej republiky

Dr. L. Bolz v. r.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie v Prílohe Zbierky zákonov na str. 31.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.